

Het is negen uur 's ochtends. Ik sta op en ga op mijn bureaustoel zitten. Het is zondag. Ik pak mijn boeken erbij en begin te leren. Mijn moeder kwam mijn kamer binnen. 'Liefje, kom je ontbijten? Wat ben je aan het doen?' hoorde ik mijn moeder zeggen.

'Leren,' antwoordde ik. Mijn moeder klapte mijn boeken dicht.

'Niet nu. Je grootouders kunnen elk moment komen. Doe je netste kleren aan en kom dan snel naar beneden voor het ontbijt,' zei moeder.

Ik zuchtte en stond op. Ik opende mijn kledingkast en pakte een wit T-shirt met een zwarte jurk. Ik trok het aan en liep naar beneden.

Ik trok mijn zwarte schoenen aan en ging zitten.

'Heb je geen nette schoenen?' vroeg moeder. Ze liep de gang in en kwam terug met zwarte hakschoenen. 'Trek deze maar aan,' zei ze.

Ik trok mijn schoenen uit en deed de hakschoenen aan. Toen mijn moeder ging zitten begon ik met eten. Na het ontbijt ging ik in de huiskamer zitten. Ik had een berichtje van mijn beste vriendin Fien. Ik pakte mijn telefoon. Ze vroeg of ik vandaag kon afspreken. Ik reageerde met dat ik niet kon omdat mijn grootouders kwamen.

Ik zei er ook bij dat mijn moeder streng tegen me doet als ze komen. Alsof ze wil dat alles perfect is. Alsof ik perfect moet zijn. Zo behandelt ze me eigenlijk elke dag. Ik was meer een soort bewijsmateriaal om te bewijzen dat zij perfect is. Ik legde mijn telefoon weer weg.

Mijn moeder kwam de huiskamer binnen. 'Ruim je spullen op. Ze liggen overal,' zei moeder pissig.

Ik stond op en ruimde het op. Toen ik terugliep keek moeder me afkeurend aan. 'Je haar is een ramp, ga maar even snel naar de kapper,' zei moeder.

Ze gaf me een kaartje en stuurde me naar de kapper.

Aangekomen bij de kapper zag ik Fien staan. Haar moeder is kapper. 'Hey, Charli! Hoe gaat het?' vroeg Fien.

'Goed, met jou?' zei ik.

'Goed, hoor,' lachte Fien. 'Jammer dat je niet kan afspreken. Is je moeder weer eens streng?' zei Fien.

Ik knikte. 'Ze wil dat alles perfect is.' Ik zuchtte.

'Mevrouw Hansberg, hoe gaat het eigenlijk met u?' vroeg ik beleefd. 'Goed, bedankt dat je het vraagt. Ik ken je moeder al jaren en ik weet hoe ze kan zijn. Je mag altijd langskomen,' zei mevrouw Hansberg, Fiens moeder.

Ik knikte. 'Bedankt!'

Na een halfuur was het klaar. Mevrouw Hansberg gaf me een spiegel. 'Staat je goed!' zei Fien.

'Dank je! Ik moet nu gaan. Bedankt voor alles!'

Ik liep de kapsalon uit op weg naar huis. Toen ik thuiskwam zag ik mijn moeder ijsberen.

‘Daar ben je! Waarom duurde het zo lang?’ zei moeder pissig. ‘Sorry, ik...’

‘Wat nou? Je grootouders zijn er binnen tien minuten! Ik zie het deze keer door de vingers. Laat het niet nog eens gebeuren,’ zei moeder.

Ik knikte zuchtend.

Na vijf minuten ging de deurbel. Moeder deed open. Het waren mijn grootouders. Ze gaven ons een kus. Ik leidde ze naar de woonkamer terwijl mijn moeder koffiezette.

‘Ik hoorde dat je VWO doet. Wat sta je gemiddeld?’ vroeg grootmoeder aan me.

‘Een 9,’ antwoordde ik.

Grootmoeder knikte zuchtend. Alsof een 9 niet goed genoeg was. Grootvader keek me afkeurend aan. ‘Wil je geen koffie?’ vroeg grootvader.

‘Ik lus het niet,’ antwoordde ik.

‘Heb je vriendinnen op school?’ vroeg grootmoeder.

‘Ja, eentje. Haar naam is Fien,’ zei ik.

Grootmoeder knikte weer.

‘Staat zij ook zo hoog gemiddeld?’ vroeg grootvader.

Ik knikte. ‘Ze staat een 8,7.’

Grootmoeder en grootvader keken afkeurend. ‘Charlotte, misschien moet je iets meer je best doen. Een 9 is niet perfect. Hoeveel dagen leer je van tevoren?’ vroeg grootmoeder.

Ik had de neiging om tegen haar in te gaan en te zeggen dat niet alles perfect hoeft te zijn, maar dat deed ik niet. Ik durfde niet. ‘Twee weken van tevoren,’ antwoordde ik.